

— og jeg beder om Undskyldning derfor — at Anmærkningerne i den Henseende ere blevne ufuldstændige, nemlig Spørgsmaalet om Trans- actionen med de preussiske 4 pCts og de hamborgske 4½ pCts Obligationer. For- inden jeg imidlertid indlader mig paa De- tailen af dette Spørgsmaal, maa det være mig tilladt i ganske faa Træk at angive Grunden, hvorfor jeg troede at burde gribe en Leilighed, der tilbød sig, til at gjøre en fordeelagtig Omsætning. Jeg skal ikke op- holde mig længe ved den reent politiske Side af Sagen; den vil Enhver let forståa, naar han vil raadspørge senere Mands Erfaring. De ville forståa mig, naar jeg siger, at jeg an- saae det for utilraadeligt at vedblive at være den eneste Creditor for dette store Beløb, idet det i paa kommende Tilfælde let kunde benyttes til et meget vægtigt Baaben imod os. Jeg siger dette uden nogen videre Hensigt, men kun som en almindelig Betragtning, der ligger aaben for Enhver, hvis Dine ville see. Men der er et andet Hensyn, som meget jævnlig er blevet fremdraget her; det er Nødvendig- heden af at have mere end een Slags Pa- pիրer tilstede i Reservecapitalen. Dette er et Hensyn, som med saa meget større Styrke har maattet gjøre sig gjældende hos mig, som jeg hidtil har været henvist alene til danske 4 pCts Obligationer som det eneste realisable Effect, jeg har havt, og det er en Selvfølge, at samtidig med, at alle andre fremmede Pa- pիրer strømme ind paa Markedet, vil det være meget genert og vanskeligt at afhænde de 4 pCts Obligationer, der kun have det ene Marked her. Der var desuden endnu den Omstændighed tilstede, at ihvorvel Preussen hidtil har havt 4 pCts Obligationer ligesaa- vel som vi, fremtræder dog den hele Serie af disse Obligationer som et nyt Laan, som det maatte være mig om at gjøre at skaffe frem paa det europæiske Marked og skaffe i Cours paa en Tid, hvor Omstændighederne vare no- genlunde gunstige derfor, og ikke udsætte det til et Dieblis, hvor man mulig maatte være nødt til at tage for det, hvad der blev budt. Endelig var det ogsaa for mig en væsentlig Sag, der hænger sam- men med hele det Forslag, jeg holder her

i min Haand til Finantslov for det kommende Aar, at naar jeg opfordrede Repræsentationen til at tiltræde min Tanke om at benytte en Deel af Reservecapitalen til Jernbanearbejder, maatte der skabes en Cours paa disse Obl- igationer, og de maatte bringes frem paa Mar- kedet, hvor de hørte hjemme, ligesom det ikke var uden Betydning ikke blot for Statskassen, men ogsaa for hele vor Udvikling, at befrie vor Børs for at skulle skaffe os Penge til Realisation af disse, samtidig med, at der ind- flyder Creditpapirer fra næsten alle mulige Sider, og der er ikke saa store Interesser her i Landet, som gjøre Krav til det kjøbenhavnske Mængde i dette Dieblis. Salget eller Byt- ningen fandt Sted til en saadan Pris, at der for de preussiske Obligationer betaltes 87 og for de hamborgske 94. Hvad nu denne Pris for de preussiske Obligationer angaaer, ville de Herrer bemærke, at skjøndt de ikke kunne ansees for at være f. Ex. bedre end de dan- ske Papirer, er det dog en højere Pris end den, det selv med Tilbageholdenhed fra Finants- ministerens Side har været muligt at opnaa for vore egne. Men hvad der ikke maa over- sees er, at selv om det virkelig havde været nødvendigt at gjøre et Offer for at skaffe disse Papirer en nogenlunde passende Pris paa Berliner Børsen, vilde dette Offer, naar det ikke var for stort, uden Tvivl været ganske vel anvendt, og det maatte navnlig anvendes i Ret- ning af at faae Forhandlingen i saadanne Hænder, der haade havde Villie til og havde Interesse i og endelig havde Magt til at op- retholde dem paa Børsen. Saa snart det var bekendt, at Danmark skulde have disse 29 Millioner, følger det af sig selv, at der var Tilbud i Masse, men Alt Tilbud om Forhandling, hvorved Miscoen og den egentlige Pris vilde være for Finants- fernes Regning, og naar man nærmere gik ind paa en Begjæring om at faae at vide, hvad man lod, saa lod det langtfra paa 87, men paa Tal, der ville befindes at være i Begyndelsen af Tirserne. Det er mig fuldt bekendt, hvad der naturligtvis ogsaa var disse Mænd, der ønskede at forhandle Papirerne, bekendt, at der paa Hovedpladsen for dette Papir, nemlig i Berlin, var en Uvillie imod